

saa at denne Bestemmelse mister noget af den absolute Karakter, hvormed den nu fremtræder — og Flertallet, at Nr. 6 bør udgaa, da det der nævnte Disciplinærmiddel ikke uden Fare kan helt undværes, se Forslagene Nr. 278 og 279.

Mindretallet finder særlig Grund til at bemærke, at naar det har kunnet gaa med til Forslag Nr. 278, er Grunden den, at det særlig ved Provinsarrester kan være vanskeligt altid at skaffe Fangerne passende Beskæftigelse; men i øvrigt forudsætter Mindretallet, at Tilsynsmyndighederne ville føre tilbørlig Kontrol med, at Fangerne beskæftiges, saa vidt det er muligt, og de ønske det. — Forslag Nr. 279 finder Mindretallet ganske forkasteligt, idet det ikke kan anse det for tilstedeligt at anvende legemlig Straf imod Varetægtsfanger.

Endvidere mener Flertallet, at der i denne Lov ingen Anledning er til at komme ind paa Adgangen til at fremsætte Klager over Behandling i Fængslet ad administrativ Vej (§ 839, sidste Stykke) og lige saa lidt til at indrette et saadant Tilsyn med Fængslerne og Varetægtsfangerens Behandling, som § 848 hjemler. Herpaa ere Ændringsforslagene Nr. 280 og Nr. 283 grundede.

Endelig foreslaar Flertallet ved Ændringsforslag Nr. 282 at affatte § 845, 1ste Stykke, i nærmere Overensstemmelse med, hvad der i Kommissionsudkastet er foreslaaet, saaledes at der bliver en Mulighed for at fortsætte Fængslingen trods Frifindelse i underordnet Instans, naar Appel erklæres, førend Løsladelsen er iværksat. Den absolute Regel om Løsladelse efter saadan Dom kan medføre baade Omsyøb og andre ikke ubetydelige Ulejligheder. Flertallets Forslag holder sig nøje til de Principper, som bør beherske Ordningen af Varetægtsfængsling.

Ændringsforslagene Nr. 284—292 vedkomme Kapitlerne 79 og 80, der handle om de to Stadier i Strafforfølgning, som ligge før Tiltale og Domsbehandling, nemlig Efterforskningen og Forundersøgelse ved Retten.

Af disse staar Flertalsforslaget Nr. 284

til § 862 i Forbindelse med Ændringsforslaget Nr. 259 og følger af dette. Udvalgets Forslag under Nr. 285 har for Øje at give § 868 Tilføjelser, der under den i Paragraffen forbigaaede Forudsætning, at Sagen er bragt under Forundersøgelse ved Retten, ere nødvendige, hvad enten denne Forundersøgelse tænkes ordnet efter Lovforslagets eller efter de af Flertallet foreslaaede Bestemmelser.

Af de særlig til Kapitlet om Forundersøgelsen ved Retten stillede Ændringsforslag skal først nævnes de af hele Udvalget under Nr. 290, 291 og 292 fremsatte. Det første af disse er omtalt ovenfor i Forbindelse med Ændringsforslaget Nr. 242. Forslaget Nr. 291 hviler paa den fra alle Sider anerkendte Forudsætning, at i det ny System betinger Anklagerens Begæring, at Forundersøgelse ved Retten finder Sted, v. §§ 870 og 871. Han maa derfor ogsaa kunne faa den sluttet, naar han begærer det, hvoraf følger, at „og“ paa det angivne Sted maa ændres til „eller“. En tilsvarende Ændring maatte ske i § 283, 1ste Stykke, 2det Punktum; men den almindelige Regel i § 880 gør dette Punktum overflødigt. Det foreslaas derfor under Nr. 292, at Punktumet udgaa.

De andre Ændringsforslag, som stilles til dette Kapitel — et af Udvalget (Nr. 286), de andre (Nr. 287—289) af et Flertal — angaa det Spørgsmaal, i hvilket Omfang Forundersøgelsen ved Retten skal formes akkusatorisk. Lovforslaget drager, i Overensstemmelse med et Mindretal i Kommissionen, den akkusatoriske Form stærkere frem. Udvalgets Flertal finder, at der er Grund til i Modsætning hertil at følge Kommissionens Flertal. Foreløbig bemærkes, at Uenigheden ikke drejer sig om Anklageprincippets vigtigste materielle Konsekvens, Udelukkelsen af det inkvisitoriske Forhør: At den sigtedes Afhørelse under det nye System maa have en anden Karakter, derom er der, som ovenfor udtalt, fra alle Sider Enighed. Der er fremdedes, som nys bemærket, Enighed om, at Anklagerens Begæring som Regel betinger Paabegyndelse og Omfang af Forundersøgel-